

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Bernic Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Bernic Victor Xxxxx, născut la Xxxxx, originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.08.2018 - 15.01.2019;
2. Instanța de apel : 21.02.2019 - 23.04.2019;
3. Instanța de recurs ordinar : 25.07.2019 - 30.10.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni (sediul Ungheni) din 15 ianuarie 2019, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bernic Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(1) lit. b) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Bernic Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat, în baza art. 320¹ Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial pentru concurs de infracțiuni s-a stabilit lui Bernic Victor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei în sumă de 1862 (una mie opt sute șaiszeci și doi) lei, de la inculpatul Bernic Victor, ca fiind neîntemeiate.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Bernic Victor, la 06.12.2017, aproximativ la orele 16:30 minute, în timp ce se afla la domiciliu în sat. Petrești, r-nul Ungheni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra concubinei sale Carabcevscaia Axenia, fără careva motive a inițiat un conflict cu ultima în prezența copiilor minori, în cadrul căruia a amenințat-o verbal cu moartea și a insultat-o cu cuvinte injurioase, provocându-i suferințe psihice, reprezentări eronate despre sine ca persoană complexă, asociate cu un nivel crescut de furie, frică, confuzie, neajutorare, din care cauză Carabcevscaia Axenia a fost nevoită să părăsească domiciliul și să înnopteze la vecini.

Tot el, în perioada de timp de la 18.04.2018 și până la 18.07.2018, cunoscând cu certitudine că prin ordonanța de protecție adoptată la 18.04.2018 de către Judecătoria Ungheni, a fost obligat pentru un termen de 3 luni de zile să stea departe de locul aflării concubinei sale Carabcevscaia Axenia, inclusiv de domiciliul acesteia din sat. Petrești, r-nul Ungheni, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând și orice contact vizual cu ea, precum și să nu contacteze verbal, telefonic sau în formă scrisă cu ultima, intenționat a ignorat măsurile de protecție stabilite, continuând să locuiască la domiciliul concubinei Carabcevscaia Axenia, din sat. Petrești, r-nul Ungheni, făcând abuz de băuturi alcoolice, inițiind conflicte, precum și agresând-o fizic și verbal pe ultima.” (vol. II, f. d. 12-13).

Faptele constatate de prima instanță și reținute în sarcina inculpatului Bernic V. sunt calificate în baza articolelor 201¹ alin. (1), lit. b) și 320¹ Cod penal: „ ... *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei și neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*” (vol. II, f. d. 17).

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura raionului Ungheni Craciun V. prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni din 15 ianuarie 2019, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și recunoașterea inculpatului Bernic Victor vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) și art. 320¹ din Codul penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare după cum urmează:

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. b) din Codul penal - 1 an și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ din Codul penal - 1 an și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor, lui Bernic Victor a-i stabilit pedeapsa finală sub formă de închisoare, pentru un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A încasarea din contul inculpatului cheltuielile judiciare în valoare de 1862 lei.

În susținerea apelului, procurorul a invocat că, în privința inculpatului Bernic Victor a fost stabilită o pedeapsa blândă în raport cu fapta comisă și cu urmările prejudiciabile survenite. Sancțiunea finală aplicată de instanța de judecată poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni similare și nu poate contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale stipulate în art. 61 din Codul penal - restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea comiterii de noi infracțiuni. Recunoașterea de către inculpat a vinovăției în comiterea faptelor incriminate, denotă dorința acestuia de a beneficia de consecințele examinării cauzei penale în ordinea stabilită de art. 364¹ din Codul de procedură penală și, respectiv, de a obține o pedeapsă mai ușoară, dar nu caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului... La individualizarea și stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată nu a reținut trecutul infracțional al inculpatului. Or, conform datelor din cazierul penal, inculpatul Bernic Victor nu are antecedente penale, însă anterior a fost judecat prin:

- sentința Judecătorei Ungheni din 01.02.2005, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 220 ore;

- sentința Judecătorei Ungheni din 09.11.2017, fiind recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 de ore.

Prin urmare, prezența circumstanței agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune care are relevanță pentru cauză, ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre.

În aceeași ordine de idei, acuzarea a considerat respingerea cererii procurorului de a percepe cheltuielile de judecată din contul condamnatului ca fiind ilegală, deoarece potrivit art. 229 alin. (1) din Codul penal, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. La fel, alineatul (3) al aceluiași articol stabilește cazurile în care condamnatul poate fi eliberat de plata cheltuielilor judiciare, iar în speță asemenea circumstanțe nu au fost stabilite. În asemenea circumstanțe, instanța judiciară a interpretat norma procesual-penală privind suportarea cheltuielilor judiciare de către condamnat în sensul în care aceasta nu produce efecte juridice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Craciun Valeriu, casată sentința Judecătorei Ungheni (sediul Central) din 15 ianuarie 2019, parțial, în partea condamnării în baza art. 320¹ Cod penal și în partea pedepsei definitive, precum și încheierea Judecătorei Ungheni (sediul Central) din 17 ianuarie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, în părțile respective:

Bernic Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ din Codul penal și a fost pedepsit cu închisoare la 1 (unu) an și menținută dispoziția privind condamnarea în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal;

Bernic Victor, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost pedepsit definitiv cu închisoare la 1 (unu) an și 4 (patru) luni în penitenciar de tip semiînchis.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

4.1. În motivarea soluției date, Colegiul penal a menționat că judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit articolului 364¹ Cod de procedură penală, astfel legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept cu privire la infracțiunea prevăzută de articolul 320¹ Cod penal nu concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Conform actului de învinuire, faptele inculpatului din 18 aprilie 2018 până la 18 iulie 2018 sunt calificate în baza articolului 320¹ Cod penal: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Conform părții dispozitive a sentinței, Bernic V. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la articolul 320¹ Cod penal, în repetate rânduri: la 23 aprilie 2018, la 11 mai 2018 și la 25 mai 2018.

Se observă, că prin încheierea din 17 ianuarie 2019, instanța a sesizat eroarea comisă ce vizează includerea suplimentară a două episoade: din 23 aprilie 2018 și din 11 mai 2018, considerându-le ca erori materiale.

Procedând în asemenea mod, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând cauza cu depășirea limitei învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de apel a menționat că eroarea judiciară comisă de prima instanță nu echivalează cu eroarea materială, astfel încât condamnarea inculpatului în baza articolului 320¹ Cod penal de trei ori nu reprezintă circumstanțe formale de corectare conform procedurii prevăzute la articolul 249 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a intervenit în sentință în partea condamnării inculpatului în baza articolului 320¹ Cod penal.

Instanța de apel, judecând cauza, a constatat în perioada de timp de la 18.04.2018 și până la 18.07.2018, cunoscând cu certitudine că prin ordonanța de protecție adoptată la 18.04.2018 de către Judecătoria Ungheni, a fost obligat pentru un termen de 3 luni de zile să stea departe de locul aflării concubinei sale Carabcevscaia Axenia, inclusiv

de domiciliul acesteia din sat. Petrești, r-nul Ungheni, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând și orice contact vizual cu ea, precum și să nu contacteze verbal, telefonic sau în formă scrisă cu ultima, intenționat a ignorat măsurile de protecție stabilite, continuând să locuiască la domiciliul concubinei Carabcevscaia Axenia, din sat. Petrești, r-nul Ungheni, făcând abuz de băuturi alcoolice, inițiind conflicte, precum și agresând-o fizic și verbal pe ultima.

Colegiul a menționat că cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute la articolul 364¹ Cod de procedură penală.

Inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, inclusiv și cele încadrate juridic în baza articolului 320¹ Cod penal.

Instanța de apel a menționat că probele prezentate în ședința de judecată sunt obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală, astfel sânt pertinente, concludente, utile și veridice.

În atare situație, calificarea infracțiunii constatate se efectuează după semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute la articolul 320¹ Cod penal: *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută la articolul 320¹ Cod penal, instanța a ținut cont de prevederile articolelor 7, 61, 75, 79 și 84 Cod penal și prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, luând în considerație persoana inculpatului, circumstanțele cauzei, categoria și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

În context, s-a considerat că scopul pedepsei se va realiza în cazul în care inculpatul va fi pedepsit cu închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 320¹ Cod penal. S-a evidențiat că cauza se judecă în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel fiind aplicabile prevederile din alin. (8), potrivit cărora inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În această ordine de idei, s-a apreciat ca fiind temeinică și legală condamnarea inculpatului în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, cu privire la inculpatul Bernic V. în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Bernic V. în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În acest context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal.

Pedeapsa aplicată în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal este în limitele legii.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpatul Bernic V. și semnele componentei de infracțiune, fapta se califică în baza articolului 201¹ alin. (1), lit. b) Cod penal: *acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.*

Instanța de apel a menționat că odată ce sentința este pasibilă casării, parțial, și, respectiv, se impune condamnarea inculpatului în baza articolului 320¹ Cod penal, se impune de a interveni și în partea pedepsei definitive, or, sentința atacată este lovită de nulitate și în partea respectivă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală definitivă în privința inculpatului, instanța de apel a solicitat dispozițiile articolelor 7, 61, 75, 79 și 84 Cod penal.

În speță, s-a constatat cazul unui concurs de infracțiuni, or inculpatul Bernic V. a săvârșit două infracțiuni, fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele.

Prin urmare, se aplică prevederile articolului 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatul fiind pedepsit definitiv cu închisoare.

Cu privire la motivele invocate în apelul procurorului ce vizează cheltuielile judiciare, s-a apreciat ca fiind nefondate din următoarele considerente:

Prin urmare, în cauză, odată ce ordonatorul expertizei este o instituție abilitată a statului și, respectiv, nu există cererea inculpatului privind efectuarea rapoartelor și expertizelor respective, prin prisma normelor de drept enunțate la punctul precedent, rezultă, în mod cert și univoc, că plata pentru efectuarea rapoartelor de expertize nominalizat se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Or, legea nu prevede o altă modalitate de plată a expertizelor judiciare în cazul în care elementele de fapt, în calitate de probe în procesul penal, constatate prin intermediul raportului de expertiză, sunt administrate la inițiativa organului de urmărire penală sau instanței de judecată.

În context, nu sunt fondate motivele invocate în apelul procurorului, ce vizează încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea raportului de expertiză judiciară.

În consecință, sentința atacată în partea soluționării chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare legate de plata pentru raportul de expertiză judiciară efectuat în cauză este legală, întemeiată și motivată.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor din articolul 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța a apreciat, că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

Acțiune civilă nu a fost înaintată în procesul penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, în termen, prin care, fără a invoca careva temeii de drept din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a sentinței fără modificări.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate, iar pedeapsa aplicată este una prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, luând în considerație că inculpatul și-a recunoscut vina;

- pedeapsa aplicată inculpatului este una inechitabilă în raport cu modul de comitere a faptei infracționale și, prin urmare, pedeapsa aplicată contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal;

- inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise, și a solicitat să fie menținută sentința instanței de fond, rugând să-i fie menținută pedeapsa aplicată;

- inculpatul are la întreținere patru copii minori și el era unicul întreținător al familiei;

- instanța de fond a constatat că inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina se căiește sincer în cele comise, în acest sens, menționez că, a solicitat instanței de fond să examineze cauza în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, a cooperat cu organele de urmărire penală, din care cauză consider că instanța de fond corect a aplicat inculpatului o pedeapsa ori acesta nu a contestat sentința;

- partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material față de inculpat, fapt ce nu a luat în considerație instanța de apel la pronunțarea deciziei;

- inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise, cauza examinându-se în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare în privința acestuia urmează a fi menținută pedeapsa aplicată de prima instanță;

- la judecarea cauzei instanța de apel nu a respectat întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărătorului în numele inculpatului Bernic Victor cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu toate că recurentul nu face trimitere la vre-un temei de drept din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, acesta invocă că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a reținut circumstanțele atenuante prezente în cauză, pronunțând astfel o decizie greșită în partea stabilirii pedepsei, semnalizând astfel temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Potrivit conținutului recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor și critică decizia instanței de apel numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că, prezenta cauză a fost examinată în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, înăsprind-o la apelul procurorului, și neîntemeiat nu au aplicat în privința lui o pedeapsă mai blândă, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept

scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

Colegiul penal atestă că, sancțiunile art. 201¹ Cod penal în baza căruia a fost condamnat Bernic V. *se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani*, iar sancțiunea art. 320¹ Cod penal *se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani.*

Însă, în cauza deferită judecării, se constată că, instanța de apel casând parțial sentința instanței de fond, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, l-a condamnat pe Bernic V. în baza art. 320¹ Cod penal la 1 an închisoare și menținută dispoziția sentinței privind condamnarea în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, Bernic V. a fost condamnat definitiv cu închisoare la 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, instanța de apel statuând că prima instanță la individualizarea pedepsei incorect a apreciat circumstanțele de drept ale cauzei, or, criticele acuzatorului de stat în partea ce ține de solicitarea casării sentinței în latura pedepsei, au fost admise parțial, ca fiind întemeiate.

La baza acestei concluzii, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, au ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că inculpatul Bernic V. și-a recunoscut vina și s-a căit sincer, precum și de persoana inculpatului, care are antecedente penale, astfel fiind predispus de a comite infracțiuni, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, așa cum este indicat și *în pct. 4 din prezenta decizie*, soluție pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Bernic Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bernic Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 noiembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie